593/00

Den 1. maj 2000 blev i sag nr. 51.369:

xxxxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har i skrivelse af 11/10 1999 til nævnet anført: "W.H.L. [klageren], der var omfattet af en kollektiv ulykkesforsikring, klager over, at vi har afvist at udbetale erstatning efter et ulykkestilfælde sket i [form af] en knæskade sket 7.2.93. Ulykkestilfældet blev anmeldt til Codan 24.5.93, og ved brev af 27.1.95 meddelte vi forsikrede, at vi ikke kunne udbetale erstatning, idet forudbestående svækkelse/lidelse i knæet var hovedårsag til skadens omfang. Ved brev af 3.4.95 fastholdt vi denne afgørelse. Herefter har vi ikke hørt fra forsikrede, før denne klage fra Ankenævnet. Som det fremgår af korrespondancen, har forsikrede modtaget erstatning fra Lærerstandens Brandforsikring G/S i januar 1995. Vi må herefter meddele, at et eventuelt krav er forældet jf. FAL §29, hvorefter krav forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet. Kravet er således forældet med udgangen af 1997, hvorfor vi ikke kan tilbyde at genoptage sagen."

Klagerens klage er modtaget i nævnet den 23/9 1999.

Klageren har i skrivelse af 25/10 1999 anført: ”Den af Codan Forsikring fremsatte oplysning om, at krav er forældet er både ny og ifølge fremførte § 29 i Forsikringsaftaleloven også forkert. Kravet er fremført over for selskabet inden for den frist, der er anført i lovens § 29, som *2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet.* Skaden skete 7. februar 1993. Forfaldsdatoen for kravet er således 31. december 1995. Kravet blev fremsat inden denne dato, senest i brev fra mig til selskabet af 14. marts 1995. Vedrørende forældelsesfrist fremgår det endvidere af anførte § 29 en yderligere periode på *i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.* Det vil sige 5 år at regne fra den 31. december 1995, altså i alt fald indtil 31. december 2000. Denne 5-årige periode nævnes ikke af Codan Forsikrings svar til Ankestyrelsen af 11. oktober 1999. Yderligere skal jeg gøre opmærksom på, at det er første gang i korrespondancen med Codan Forsikring, at selskabet påberåber en forældelsesfrist. En forældelsesfrist fremgår ikke af policen og blev ej heller nævnt i brev fra selskabet til mig af 3. april 1995, hvor muligheden for anke til Ankestyrelsen præsenteres af selskabet. Lovens passus om en forfaldsfrist på *i alt fald 5 år* må endvidere ses i lyset af de verserende sager i Sikringsstyrelsen, hvor forældelsesfristen netop aktuelt er underkendt af Højesteret. Endelig skal det nævnes, at en forældelsesfrist ikke blev nævnt i telefonsamtale med selskabet (P.W.), da jeg med eksplicit reference til sagen og skadesdatoen fremlagde mit ønske om at fremsende sagen til Ankestyrelsen og derfor anmodede om at få tilsendt et skema til brug herfor.”

Selskabet har hertil i skrivelse af 5/11 1999 anført: ”Den 3.4.95 fastholdt vi overfor forsikrede, at der ikke kunne ske udbetaling fra forsikringen, idet vi anså forudbestående lidelse som værende hovedårsag til skadens omfang. Først ved klagen til Ankenævnet har forsikrede gjort indsigelse mod selskabets afgørelse. Da der er forløbet mere end 2 år efter udgangen af det år hvor klageren første gang gjorde gældende, at hun havde et krav i henhold til forsikringsaftalen, uden at klageren har søgt selskabets afgørelse omgjort, er kravet jf. FAL § 29 1. led forældet med udgangen af 1997. Det forhold at klager i 1999 – efter at kravet er forældet – rekvirerer et Ankenævnsskema, ophæver ikke forældelsen. Det er derfor uden selvstændig betydning, at kravet ikke er forældet efter den 5 årige forældelsesfrist i FAL § 29 2. led.”

Nævnet udtaler:
I selskabets skrivelse af 3/4 1995 til klageren afviser selskabet at yde forsikringsdækning og bemærker, at selskabets afgørelse kan forelægges nævnet. Klageren indbringer den 23/9 1999 sagen for nævnet. Klagerens krav må herefter anses for forældet efter den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Det forhold, at selskabet den 31/8 1999 tilsender klageren klageskemaet uden i den forbindelse at bemærke eller tage forbehold for, at klagerens krav måtte være forældet, finder nævnet ikke har afskåret selskabet fra under klagesagen at påberåbe sig forældelse som sket i selskabets første skrivelse til nævnet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand